

දුත ජාතකය

දරම රාජයන් වහන්සේ දෙවිරම වෙහෙර වැඩිවසන සමයෙහි තමන්ගේ ප්‍රයාචාර අරහයා මේ ජාතකය වදාල සේක.

දිනක් දමිසහා මණ්ඩපයෙහි බුද්ධ ප්‍රයාචාර මහිමතාවය ගැන පික්ෂූන් අතර කරාවක් උපන් කළුහි එහි වැඩි වුදුරජාණන් වහන්සේ මහණෙනි ප්‍රයාචාරවන් උතුම් වූයේ දැන් මතු නොවේ. පෙරත් එසේම වූයේ වේදැයි ඉතුත් වත වදාල සේක.

යටගිය ද්විස බරණැස බුහ්මදත්ත නම් රජ කෙනෙක් රාජ්‍යය කරන කළුහි එතුවර රන් හිග විය. එකල කිසිරට එක් බමුණු මානවකයෙක් තක්සලා තුවරට ගොස් ශිල්ප නිමවා ආවාරීන් වහන්සේට ගුරු පුජාවට වස්තු ගෙනමියි කියා නික්ම ගොස් තැන තැන ඇවිද මැණික් සතරක් ලැබ එන්නේ අතරමග ගෙකින් එතෙර වහු සඳහා ඔරුවක තැංගාහ. ගත මැද දී ඔරුව පෙරලි ඒ මැණික් දියෙහි වැටී ගියෙය. බමුණු මානවකයා සිතන්නේ ජනපදයෙහි මැණික් දුර්ලභ වන්නේය. නැවත ආවාරීන්ට ගුරු පුජා සෙවීම දුෂ්කර වන්නේය. මේ ගංගා තීරයෙහි උපවාස කොට උපායකින් රජ්පුරුවන්ගෙන් වස්තුව ලබා ගෙන ගොස් ගුරු පුජා කරමියි අධිජ්‍යාන කොට උතුරු සඳව බිම හෙලා ඒ මත්තේ හොත්තේය. මේ මනවකයාය දුටු අසල්වාසීඛ මෙහි පැමිණ එසේ වැනිර සිටීමට හේතුව විමසුහ. ඒ කිසිවක් කතා නොකළේය. මෙසේ අවට ජනපද වාසීඛ ප්‍රහුණු ඇමතිවරු ද පැමිණිය මුත් පෙර මෙන්ම නිශ්චඩි විය. මේ බව ඇමතිවරුන් අතින් දැනගත් රජතුමා බියපත්ව වහාම ඔහු පැමිණ බමුණාණෙනි කුමක්හයින් නිරාහාරව උතුදැයි විවාහ. එවිට බමුණු මානවකයා රජතුමන් ඉදින් ඔබට දුකක් උපන්නේ වී නම් ඒ දුකින් මුදවා ගැනීමට නොහැක්කෙකු හට එය නොකිය යුත්තේය. එයට දැහැමින් පිහිට වන සත්ත්වයාටම ඒ දුක කිය යුත්තේය. තවද රජතුමන් කැනැහිලන් පක්ෂීන් ආදිඛ තිරිසනුන්ගේ බජ් සැබුවයි අදහාගත නොහැක්කේය. මේ ලෝකයේ ටික කළක් මිතුරු වාසය කළා වූ සත්ත්වයේ පසුව සතුරු වෙති. සතුරෝ මිතුරු වෙති. මේ ආදි වතනයෙන් ධර්ම දේශනා කොට ගුරු පුජාවට වස්තු ලබා ගත් කුමයක් එය ගෙගේ ගිලුණු බවක් දන්වා රජතුමන් මා සම්පයට මෙතෙක් ආ පුරුෂයේ මේ දුකින් මුදාලන්නට අසමර්ථයේ යයි දැන උන්ට මෙපවත් නොකිමි. ඔබ වහන්සේ වූකලි මට පිහිට වීමට සමත් බව දන්වා හෙයින් කිමියි දැන්විය. රජතුමා ඒ බාහ්මණ මානවකයන්ගේ ධර්ම කරාවෙන් ප්‍රමුදිත වූයේ ඔහු සනසා බොහෝ වටිනා මැණික් තුදුසක් දුන්හ. බාහ්මණ මානවකයා ඒවා ගෙන ගොස් ආවාරීන්ට ප්‍රදා බොහෝ පින්කම් කළහ.

එසමයෙහි රජ්පුරුවේ නම් දැන් ආනන්ද ස්ථාවිරයෝය. ආවාරීන් නම් සැරුයුන් තෙරැන්ය. බාහ්මණ මානවකව උපන්නේ වුදුරජාණන් වහන්සේය.